Anul al 65-lea

8 PAGINI 5 LEI

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064.938

Nr. 8 Duminică 11 Ianuarie 1948

UNIVERSUL

ABONAMENTE
CAPITALA
Lei 135 pe 1 lună
Lei 400 pe 3 luni
Lei 720 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC 7999

ABONAMENTE
PROVINCIA
Lei 135 pe 1 lună
Lei 400 pe 3 luni
Lei 720 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

PÂRGHIA REFACERII ȘI PROPĂȘIRII NOASTRE

Potrivit datelor concentrate la ministerul finanțelor, cifra încasărilor Statului pe luna Decembrie 1947 s'a ridicat la lei 9.657.321.426, marcând un spor de peste un miliard față de totalul realizărilor pe luna Noembrie și depășind chiar prevederile conducerii departamentului, care evaluase la 9 miliarde cifra probabilă a încasărilor pe luna expirată.

Este un rezultat vrednic de reținut. Pentrucă, chiar dacă saltul neașteptat — pentru unii — al încasărilor din Noembrie putea constitui un indiciu revelator în ce privește perspectivele creșterii randamentului pe lunile următoare, totuși, multă lume, sub imperiul precedentelor și obicinuită cu metodele anchilozate ale vechiului nostru aparat fiscal, ezita să împărtășească optimismul oficialității, atunci când fixase plafonul încasărilor pe Decembrie la 9 miliarde.

Ezitările aveau în deobște ca substrat considerentul că rezultatele din luna Noembrie se datoresc unui efort fiscal excepțional, ajutat și de faptul că pentru această lună era sorocit un număr important de scadențe pentru datorii restante abia convertite în lei stabilizați, socotindu-se în genere că după acest efort va urma în chip fatal o oboseală a capacității contributive și deci o încetinire a ritmului încasărilor.

Mai cântărea apoi în balanța ezitărilor și împrejurarea că în luna Decembrie picau sărbătorile de iarnă, care deasemeni constituiau un lest în desfășurarea activității organelor fiscale, cum și o reținere firească dela plată a contribuabililor, cari preferau să-și păstreze disponibilitățile de numerar pentru aprovizionările de sărbători.

In ciuda acestor socoteli, rezultatele au confirmat — depășind chiar — prevederile d-lui ministru al finanțelor. Explicația o găsim în primul rând în faptul că, spre deosebire de sistemul rutinar și static în care se făceau prevederile și organizarea realizării veniturilor Statului sub miniștrii de finanțe anteriori, de data aceasta calculele se bazează pe elemente obiective și pe criterii statistice controlate, care, urmărind diagrama producției, circulația și valorificarea bunurilor, conduc în chip firesc la orientări precise cu privire la stabilirea părții ce trebue să revină statului din venitul general al populației.

In al doilea rând, explicația sporirii încasărilor o găsim în dinamizarea și în vigilența insuflată aparatului fiscal, ținut răspunzător de realizarea corectă a drepturilor Statului, cum și în măsurile deosebit de energice întocmite pentru combaterea evazionismului fiscal. Atât de întinsă și atât de înrădăcinată era la noi racila evazionistă, încât multora ea le apărea ca fără soluție pentru moravurile țării noastre. Adevărul însă era că nimic serios și cu voința fermă de a o stârpi nu se întreprinsese până acum de către conducerile anterioare ale ministerului de finanțe, care, chiar atunci când aveau la spate unele simulacre de măsuri represive, de îndată ce erau puse să rezolve cazuri flagrante de evaziuni în stil mare, se grăbeau să le acopere cu mușamaua toleranței, oferind astfel singure o primă de încurajare vinovaților și contribuind conștient la perpetuarea și generalizarea sistemului. Cu toleranța oficialității, Statul era sistematic prădat de drepturile lui, iar corupția s'a încuibat temeinic în rândurile autorităților financiare chemate să le apere, dela ministru până la agentul de constatare și executare.

Contribuabilul corect ajunsese o rara avis și el se recruta aproape exclusiv din rândurile claselor ce trăiau numai din venitul muncii, venit a cărui evidență constituia baza comodă de impunere și plată sută 'n sută, fără nici o putință de camuflare și de sustragere.

Ințelegem acum cât de justă și de necesară devenise hotărîrea de a se păși odată, serios și energic, la lichidarea acestei funeste racile.

Lichidarea ei se va solda nu numai cu creșterea considerabilă a veniturilor Statului, care va putea fi urmată de reduceri simțitoare a impunerilor celor cu venituri modeste, dar și cu o moralizare de mult necesară atât a aparatului fiscal, cât și a contribuabilului însuși.

Rezultatul favorabil al încasărilor Statului pe lunile Noembrie și Decembrie învederează că această operă salutară a început și că roadele ei se revarsă binefăcător asupra întregii țări. Incasările de pe luna Decembrie au permis ca toate obligațiunile de plăți ale Statului să fie onorate în chip culant din veniturile ordinare realizate din impozite, taxe și redevențe și, pe deasupra, să se asigure un sold activ de circa 1.375 milioane, care, trecut asupra gestiunii din Ianuarie 1948, va putea fi utilizat sub formă de credite suplimentare în realizarea planului de investiție al Statului și înzestrarea oștirii cu echipament, în îmbunătățirea hranei soldaților, în intensificarea asistenței sociale și culturale, prin organizarea campaniilor sanitare, înmulțirea școlilor, plata pensiilor I.O.V.R., etc.

Executarea în asemenea condițiuni a prevederilor bugetare și dirijarea prisosului de încasări spre destinații de folos obștesc vor contribui substanțial la ridicarea standardului nostru de sănătate, de cultură și civilizație, care trebue să fie țelul suprem al oricărui popor și baza politicii de stat a oricărui guvern democrat și progresist.

HARALAMB IONESCU

Formula executorie a hotărârilor judecătorești

Agerpres 9. — *Ministerul Justiției a trimis următoarea circulară telegrafică PRIM-PREȘEDINȚILOR CURȚILOR DE APEL DIN ȚARA:*

„Formula executorie a hotărârilor judecătorești, va avea următoarea titulatură:

„Prezidiul Republicii Populare Române, în temeiul art. 6 din legea No. 263 din 30 Decembrie 1947"

Urmează apoi textul hotărârii și restul din art. 135 procedură civilă.

Aceasta este noua titulatură a formulei executorii în hotărârile judecătorești.

TRATATIVE IN VEDEREA INCHEIERII UNUI NOU ACORD COMERCIAL ROMÂNO-SOVIETIC

O delegație română a plecat la Moscova

O delegație în frunte cu d-nii Vasile Luca, ministrul Finanțelor, I. G. Maurer, subsecretar de stat la Ministerul Industriei și Comerțului, și Miron Constantinescu, secretar general al Comisiunii Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, însoțită de funcționari superiori din Ministerul Industriei și Comerțului, Ministerul de Finanțe, Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de technicieni din diverse ramuri economice, a plecat la Moscova pentru ducerea tratativelor în vederea încheerii unui nou acord comercial.

In gara Mogoșoaia, la plecare, delegația a fost salutată de d. Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Industriei și Comerțului și președintele Comisiei Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, d-na Ana Pauker, ministrul Afacerilor Externe, d-nii: Teohari Georgescu, ministrul Afacerilor Interne, profesor Traian Săvulescu, ministrul Agriculturii și Domeniilor, ing. Tudor Ionescu, ministrul Minelor și Petrolului, G. Vasilichi, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, prof. C. Daicovici și Bucur Schiopu, subsecretar de stat la Ministerul Industriei și Comerțului, Vasile Modoran, subsecretar de stat al Ministerului de Finanțe.

Din partea Ambasadei Sovietice delegația a fost salutată de d-nii: S. I. Kavtaradze, ambasadorul U.R.S.S. în România, Sutov, prim secretar al Ambasadei, Lisikov, secretar de Ambasadă și Iunakov, locțiitorul reprezentantului comercial.

Deasemeni, se mai aflau d-nii: Aurel Vijoli, guvernatorul Băncii Naționale, Grigore Preoteasa, secretar general la Ministerul Afacerilor Externe, Efraim și Miletineanu, secretari generali ai Ministerului Industriei și Comerțului, Ioan D. Ioan, secretar general al Finanțelor, Eduard Mezincescu, ministru plenipotențiar, Ilie Zaharia, C. Doncea, Gaston Marin, etc.

DECLARAȚIILE INEXACTE FĂCUTE FISCULUI SUNT PEDEPSITE DE LEGEA SABOTAJULUI

Legea pentru sancționarea evaziunilor fiscale califică drept delict de sabotaj și pedepsește ca atare pe toți contribuabilii care se dovedesc că fac declarații și afirmațiuni inexacte cu privire la constatarea impozitelor și taxelor de orice fel, care duc la micșorarea drepturilor fiscale cuvenite Statului.

Aceste dispozițiuni se aplică și contribuabililor care prin apelurile introduse fac declarațiuni inexacte și produc acte și elemente ireale, prin care tind să obțină reducerea veniturilor impozabile sub cele legale.

In această situațiune, sunt supuși pedepselor penale contribuabilii care solicită în apel reducerea nejustificată a venitului impozabil, obținând reduceri de impozite prin afirmațiuni inexacte.

Contribuabilii în cauză, adică acei care au declarat apeluri, deși impunerile sunt legal stabilite, pot retrage aceste apeluri.

Remanierea guvernului Republicei Federative Populare a Jugoslaviei

Belgrad, 9 (Rador). — „Tanjug" *transmite:*

In cadrul ședinței de astăzi a prezidiumului Adunării Naționale a Republicii Federative Populare a Jugoslaviei s'a procedat la remanierea guvernului Republicei.

Președintele guvernului, mareșalul Tito, a depus o propunere scrisă privind reorganizarea guvernului federal, în legătură cu nevoile economiei Jugoslaviei.

In urma acestei propuneri, pe care prezidiumul a adoptat-o în unanimitate, ministerul industriei, de până acum, este înlocuit cu ministerul industriei ușoare și grele, ministerul industriei grele urmând să-și asume deasemeni și chestiunile industriei grele din ministerul minelor.

Din ministerul agriculturii și pădurilor s'au format două ministere separate: ministerul agriculturii și ministerul pădurilor.

Apoi, prezidiumul a adoptat propunerea președintelui guvernului, mareșalul Tito, conform căreia sunt desărcinați de funcțiunile lor, ministrul industriei, Boris Kidrituh; ministrul comerțului și aprovizionării, d. Zaim Saraț; ministrul agriculturii și pădurilor, dr. Vasa Ciubrilovici; ministrul marinei, d. Ante Vrkljan; ministrul muncii, d. Vițko Kristulovici; ministrul poștelor, dr. Drago Marușici; ministrul fără portofoliu, dr. Dimitar Nestorov și președintele Comisiei Planului Federal, d Andrija Hebrang și de a numi pe: d. Frantz Leskovcec, ca ministru al industriei grele; d. Andrija Hebrang, ministru al industriei ușoare; d. Petar Stambolici, vicepreședintele actualului guvern, în postul de ministru al agriculturii; d. Vasa Ciubrilovici, ministru al pădurilor; dr. Iakov Blasevici, ministru al comerțului și aprovizionării; d. Vicko Kastulovici, ministru al marinei; d. Arsov Ljupsto, ministru al muncii; dr. Zaim Saraț, ministru al poștei; dr. Pavle Gregorici, ministru fără portofoliu și d. Boris Kidritch, președintele Comisiei Planului Federal.

INTRE JURĂMINTE ȘI REALITĂȚI

Era în perioada când Germania începuse să-și mărturisească deschis intenția de a transforma Orientul într'un vast domeniu german. Kaiserul tocmai se întorsese dintr'o călătorie prin Imperiul Turc, în timpul căreia proclamase misiunea civilizatoare a Germaniei în Orient.

In acel moment, regele Carol I i-a trimis o scrisoare din care extragem: „Majestății Voastre (Kaiserului) să nu i se pară o indiscreție din partea-mi că-i răpesc câteva clipe în aceste ore grave. Dar departe de vechea și scumpa mea patrie, la un post greu, o putere de neînfrânt mă îndeamnă să Vă scriu, spre a asigura pe Majestatea Voastră că mă asociez din tot sufletul și cu tot cugetul la credincioșii cărora li-e dat să urmeze pe scumpul lor rege pe calea gloriei. Majestatea Voastră nu trebuie să se îndoiască nici o clipă de sentimentele mele, deși mă văd silit să-mi impun cea mai strictă rezervă în fața poporului pe care îl conduc.

Sentimentele mele vor fi pururi acolo unde fâlfâie drapelul negru-alb. Dumnezeu să întărească vitejia armată! Dumnezeu să dea putere Majestății Voastre!" (Din „Memoriile Regelui Carol I", vol. V, pag. 80).

Regele Carol socotea că Germania este vechea și scumpa lui Patrie! El se declara gata să urmeze calea indicată de Kaiser, care voia să implânte drapelul alb-negru — alături de care erau sentimentele regelui, — în întreg Orientul. Regele se declara de acord cu transformarea României într'o colonie germană.

In acelaș timp, regele mărturisea teama de popor — față de care își ascundea adevăratele sentimente. Regele arăta că nu-și putea însuși adevăratele interese ale poporului român, deși el declarase în 1866, atunci când a intrat în țară, că „Din momentul în care am pășit pe pământul românesc, am devenit Român".

Zeci și zeci de generații de elevi au învățat pe de rost formula de mai sus. Ea trebuia să răspundă la întrebarea pe care și-o punea ori ce om de bun simț: cum putea o dinastie străină să se identifice cu interesele poporului român?

VASILE D. LIVEANU

(Continuare în pag. 2-a)

PRIN ȚARĂ

CRAIOVA: Palatul Justiției

ATRIBUȚIUNILE INALTULUI PREZIDIU AL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

D. profesor C. I. Parhon este Președinte al Prezidiului iar secretar d. Gh. C. Stere

„Monitorul Oficial" de eri publică înaltul decret prin care sunt fixate atribuțiunile Prezidiului Provizoriu al Republicii Populare Române. Decretul are următorul cuprins:

Art. 1. — In conformitate cu articolul 6 din legea Nr. 363 din 1947, Prezidiul Republicii Populare Române are următoarele atribuțiuni:

Convoacă Adunarea Deputaților în sesiune ordinară și extraordinară la cererea Consiliului de Miniștri.

Prezidiul Republicii Populare Române semnează legile și dispune publicarea lor în Monitorul Oficial.

Exercită dreptul de grațiere.

La propunerea Consiliului de Miniștri, numește și revocă pe membrii guvernului.

Numește și confirmă în funcțiunile publice conform legilor.

Stabilește și conferă gradele militare în conformitate cu legea.

Institue și conferă decorațiile Republicii Populare Române, conform legilor.

Acreditează și recheamă reprezentanții diplomatici ai Republicii Populare Române, la propunerea Ministrului Afacerilor Străine și primește scrisorile de acreditare și rechemare a reprezentanților diplomatici ai statelor străine, acreditați pe lângă Prezidiu.

Art. 2. — Toate celelalte atribuțiuni ale puterii executive sunt exercitate de către Prezidiul Republicii Populare Române prin Consiliul de Miniștri ai Republicii Populare Române, care este organul executiv al puterii de Stat.

Art. 3. — Cel mai în vârstă dintre membrii Prezidiului exercită în drept și în fapt funcțiunea de Președinte al Prezidiului Republicii Populare Române.

Art. 4. — Pentru coordonarea activității Prezidiului Republicii Populare Române, unul din membrii Prezidiului va îndeplini atribuțiunile de secretar și va fi ajutat de o cancelarie a Prezidiului.

Art. 5. — In conformitate cu art. 3 și 4, ale prezentului decret, Președinte al Prezidiului Republicii Populare Române este d. profesor C. I. Parhon și cu funcțiunea de secretar se însărcinează d. Gheorghe C. Stere.

Art. 6. — Hotărîrile Prezidiului Republicii Populare Române se dau prin decrete prezidențiale, la propunerea guvernului, cu majoritate, și vor fi semnate de Președintele Prezidiului R.P.R. și de secretar.

Art. 7. — Stema Republicii Populare Române este înfățișată prin: un tractor, un grup de trei furnale pe câmpul unui soare care răsare, înconjurat de o înmănunchiere de spice de grâu, legată de o panglică având inscripția: Republica Populară Română și inițialele R. P. R. la capătul spicelor.

Art. 8. — Colorile Republicii Populare Române sunt: albastru, galben și roșu, așezate vertical și având în centrul câmpului galben Stema Republicii.

Art. 9. — Sediul Prezidiului este în București, Capitala Republicii Populare Române.

Art. 10. — Drepturile de salarizare ale membrilor Prezidiului R. P. R., se vor fixa prin lege.

Art. 11. — Prezentul decret va fi supus aprobării Adunării Deputaților care este păstrătoarea puterilor încredințate de poporul român.

Decretul are data de 8 Ianuarie 1948 și este semnat de membrii Inaltului Prezidiu, precum și de d. prim ministru dr. Petru Groza.

SFÂRȘITUL LUI „CAM" ȘI AL LUI „NU PREA"...

Acum un an, pe vremea când o mare parte din populația țării noastre se sbătea în ghiarele cumplite ale foametei și ale lipsurilor provocate de cei doi ani de secetă abătuți peste pământul românesc, d. prof. Traian Săvulescu, ministrul agriculturii mărturisea, cu prilejul unei conferințe de presă, imensele greutăți pe care le-a întâmpinat departamentul de sub conducerea d-sale, în eforturile depuse pentru ajutorarea celor în suferință. Ceeace ținea să sublinieze, atunci, cârmuitorul agriculturii, era imposibilitatea în care s'a găsit de a realiza o echitabilă împărțire a puținului ce-l aveam, în așa fel încât lipsurile să fie suportate de toți cetățenii, în mod egal. Și imposibilitatea aceasta isvorise din absența unor date precise asupra producției, asupra vitelor pe care dezastrul războiului și seceta le-au cruțat, asupra numărului celor avuți și celor nevoiași. Statisticile și rapoartele trimise de organele în subordine erau departe de a ilustra cu exactitate realitățile și însuși ministrul agriculturii a arătat că ele n'au putut fi utilizate decât cu prudență și numai după ce s'a aplicat cifrelor cuprinse în ele o reducere importantă, menită să înlăture exagerările și să le apropie mai mult de adevăr.

Ministrul treburilor plugărești avea dreptate să se plângă de lipsa unor date precise în munca lui pentru soluționarea gravelor probleme ce-i cădeau în sarcină. Cu ordine date pe baza unei eronate cunoașteri a situației nu se pot îndrepta lucrurile, iar acolo unde nu e nevoie de îndreptare, nu pot să meargă bine. In grelele încercări prin care am trecut, multe suferințe ar fi fost cruțate, dacă puterea executivă ar fi dispus de o informație promptă și exactă, în toate domeniile.

Dar profesorul Traian Săvulescu n'a fost singurul reprezentant al guvernului, care a ținut să evidențieze primejdia acestor lipsuri, în opera de guvernare. D. Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Industriei și Comerțului, n'a pierdut nici un prilej pentru a arăta că activitatea acestui departament a fost multă vreme stânjenită de haosul ce domnea acolo, la venirea d-sale la conducerea economiei naționale, în ceeace privește cunoașterea precisă a numărului întreprinderilor industriale existente, a capacității lor de producție, a materiilor prime necesare bunului lor mers, etc. Să ne amintim de fraudele descoperite la subsecretariatul de stat al aprovizionării, unde predecesorii actualului ministru acordaseră importante cantități de materii prime și semifabricate unor întreprinderi fantomă, sau unor întreprinderi cari își încetaseră activitatea de ani de zile și nu mai flintau decât în registrele prea târziu purificate ale Camerei de Comerț; ar fi fost oare posibile aceste fraude dacă ministerul respectiv ar fi avut la dispoziție un tablou complect și real al întreprinderilor industriale, în stare de funcțiune?

Trebue să recunoaștem că foarte multă vreme, în țara noastră, lucrurile au fost făcute la voia întâmplării, cu urmărirea atentă de către cârmuitori a intereselor personale și cu permanenta ignorare a intereselor generale ale statului și ale populației. Am trăit — și ne-am învățat să trăim — sub domnia aproximativului. Totul făcut aproximativ, toate problemele rezolvate cu aproximație.

Ne-am învățat, spre rușinea noastră, cu *„cam"*, cu *„aproape"* și cu *„nu prea"*, ca fierarul cu scânteia. Atâția ani de zile am știut că Bucureștiul, capitala țării în care trăim, are *„cam"* atâția locuitori că *„aproape"* optzeci la sută din populația României e alcătuită din plugari; că *„nu prea"* avem suficienți medici și spitale pentru a asigura sănătatea publică!

Dar niciodată n'am știut precis numărul locuitorilor Capitalei,

AL. CERNA-RĂDULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

INTRUNIREA ASOCIAȚIEI CULTURALE ROMÂNO-JUGOSLAVE

Belgrad, 9 (Rador). — TANJUG *transmite:*

La 8 Ianuarie a avut loc la Belgrad întrunirea fondatorilor asociației culturale iugoslave-române.

In rândurile asistenței se găseau miniștri iugoslavi inginer Nicola Petrovici, Vlada Zecevic, dr. Ivarol ambasadorul Republicii Populare Române, Teodor Rudenco și alți reprezentanți ai ambasadei române, pecum și alți numroși conducători politici și fruntași ai muncitorimii.

S'au votat statutele asociației și s'a ales comitetul cu președinte fiind ministrul iugoslav, inginer Nicola Petrovici.

S'au trimes telegrame de felicitări Mareșalului Tito și premierului român Dr. Petru Groza.

Convocarea Consiliului interuniversitar

Agerpres, 9. — Luni, orele 10, va avea loc Consiliul Interuniversitar la care vor lua parte rectorii și decanii Universității.

Ședința se va ține în prezența domnilor miniștri subsecretari de Stat Miron Nicolescu și Gh. Vasilichi, precum și a d-lui C. [illegible]ulescu, directorul Invățământului Superior.

CONSTITUȚIA BULGARIEI DEMOCRATE

de E. RAZLOGOV

Marea Adunare Populară Bulgară din 4 Decembrie a votat, în forma ei definitivă, Noua Constituție a Republicii Populare Bulgare.

Legea fundamentală a Bulgariei Noui a fixat reformele democratice înfăptuite în țara noastră în urma răsturnării regimului monarho-fascist și a instaurării, la putere, a forței popular-democratice concentrată în Frontul Popular.

Constituția bulgară consemnează într'o formă legislativă schimbările sociale produse în urma răscoalei populare din 9 Septembrie 1944, când — așa cum a remarcat primul ministru al Republicii Populare Bulgare, Gh. Dimitrov, — „puterea statală fu smulsă din mâinile comarlei [illegible] grupurilor de speculanți jefuitori și a marilor capitaliști, cari au trădat țara lăsând ca bogățiile ei să fie jefuite de imperialiștii naziști. Răscoala din 1944 și Constituția noului Stat de democrație populară n'ar fi fost posibile fără unificarea, în acelaș front de luptă, a clasei muncitoare, a țăranilor, meseriașilor, intelectualilor și a burgeziei progresiste".

Noua Constituție bulgară subliniază în primul rând că Republica Populară Bulgară este un stat de tip nou în care „puterea vine dela popor și aparține poporului".

Massele populare își exercită puterea lor prin mijlocirea organelor reprezentative alese de ele, începând cu consiliile locale și terminând cu Adunarea Națională.

Alegerile se fac prin vot liber, universal, direct, egal și secret. Alegătorii au dreptul de a destitui pe aleșii care se dovedesc a nu fi vrednici de încrederea lor.

In felul acesta toate organele puterii de stat se află sub controlul direct al massei alegătoare, ceeace constitue condiția esențială pentru asigurarea progresului în spiritul democrației populare.

Marile reforme democratice făcute după 9 Septembrie 1944 sunt consfințite în capitolul II al legii fundamentale.

Conform Constituției, mijloacele de producție în Republica Populară Bulgară sunt considerate bunuri naționale și aparțin Statului, cooperativelor, sau persoanelor particulare sau juridice.

Incă înainte de venirea la putere a Frontului Popular, căile ferate, Poșta, Telegraful și 87 la sută din minele carbonifere se aflau în mâinile Statului. Bunurile de Stat au crescut, după 9 Septembrie, prin confiscarea întreprinderilor colaboraționiste și prin etatizarea averilor realizate în timpul războiului prin speculă sau mijloace ilicite. Cele mai importante întreprinderi bancare se află de asemeni în mâinile Statului. Pentru a consolida și mai mult poziția economică a Statului s'au introdus diferite monopoluri ca: al tutunului, al asigurărilor, al băuturilor alcoolice, al comerțului extern, etc.

Potrivit Noueii Constituții bogățiile subsolului, transportul feroviar și aerian, telecomunicațiile și radio-difuziunea sunt proprietatea Statului (art. 7).

Constituția prevede posibilitatea pentru Stat de a naționaliza, la nevoie, noui ramuri de activitate industrială, transport, etc. Astfel Statul, concentrând în mâinile sale cea mai însemnată parte a producției și bogăției naționale, dirijând distribuția materiilor prime importate și locale, capătă putința de a exercita o influență decisivă asupra desvoltării economice a țării.

Trebue relevat că într'o țară înapoiată din punct de vedere economic ca Bulgaria, o largă desfășurare a unei politici de mari construcții industriale este de importanță capitală. Bazele acestei politici constructive au fost puse prin planul economic bienal.

Despre rolul Statului popular democratic în desvoltarea economică a țării se rostește astfel art. 12 al Constituției: „Statul cu ajutorul planului economic general conduce activitatea economică de stat, cooperația și dirijează întreprinderile particulare, fiind călăuzit de necesitatea desvoltării economiei naționale și ridicarea bunei stări a poporului".

In climatul nouilor condiții create de Constituția republicană, munca nu mai este un obiect de exploatare ci devine principalul factor motor în desvoltarea forțelor social-economice.

Muncitorii se bucură de sprijinul și ajutorul eficace și divers al Statului.

Se știe că în urma reformei

(Continuare în pag. 2-a)

VECHI ORAȘE BULGARE: Târnovo